

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 6CoE/37/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711215420  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2013  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6711215420.1

## Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v exekučnej veci oprávneného: Profidebt Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mliekárenska 10, IČO: 35 925 922, proti povinnému P. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., C. I. č. XX, vedenej pod sp. zn. EX 1283/11 súdnym exekútorom Mgr. Drahomírom Kriváňom, Exekútorský úrad so sídlom v Bratislave, Záhradnícka č. 60., pre vymozenie pohľadávky oprávneného vo výške 312,24 Eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 27Er/893/2011-21 zo dňa 14.02.2013, takto

### rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

### odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa ust. § 44 ods. 2/ zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) s poukazom na § 1 ods. 2, 3, § 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='71/1986 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), § 52 a nasl. zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len Občiansky zákonník) a s použitím smerníc Rady č. 87/102/EHS zo dňa 22.12.1986 a č. 93/13/EHS zo dňa 04.05.1993 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd zmluvný vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného a povinným zo Zmluvy o poistnom rýchlom spotrebnom úvere pre obyvateľstvo (ďalej len Zmluva o úvere) posúdil ako spotrebiteľský vzťah a konštatoval, že rozhodcovská doložka obsiahnutá v predmetnej zmluve nebola dojednaná individuálne, a táto zmluvná podmienka je v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa, takáto zmluvná podmienka je preto neprijateľná a v zmysle § 53 ods. 5/ Občianskeho zákonníka neplatná, exekučný titul teda nie je vykonateľný.

Proti tomuto uzneseniu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie. V odvolaní v podstate namieta, že súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti, ktorý mu vyplýva z Exekučného poriadku v nadväznosti na zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Rozsah preskúmvacej právomoci exekučného súdu k exekučnému titulu- rozhodcovskému rozsudku, je podľa oprávneného daný len na preskúmanie materiálnej a formálnej vykonateľnosti exekučného titulu a na posúdenie rozporu plnenia priznaného exekučným titulom ako plnenia objektívne možného, plnenia právom dovoleného alebo plnenia v súlade s dobrými mravmi. V tomto smere poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-40/08 Asturcom Telecomunicaciones, citoval jeho body 37, 40 a 47, z ktorých medzi iným vyplýva, že zásada procesnej autonómie nemôže vyžadovať, aby vnútroštátny súd kompenzoval opomenutie procesného charakteru spotrebiteľa, ktorý nepozná svoje práva, a aby tak exekučný súd úplne nahradil celkovú pasivitu spotrebiteľa v spore pred rozhodcami, ak sa spotrebiteľ nezúčastní na rozhodcovskom konaní a nepodá ani žalobu o neplatnosť rozhodcovského rozsudku. Nemožno vyvodiť povinnosť exekučného súdu preskúmať exekučný titul a nahradiť tak pasivitu spotrebiteľa, ktorý, ktorý sa nezúčastnil na rozhodcovskom konaní, ani nepodal žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorý sa z tohto dôvodu stal právoplatným. Oprávnený ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s právnym

názorom súdu o neplatnosti rozhodcovskej doložky. V tejto súvislosti uviedol, že návrh zmluvy predkladá jedna strana, druhá ho buď akceptuje, alebo nie. Povinný sa rozhodol zmluvu uzavrieť, čím prijal návrh rozhodcovskej zmluvy. V zmysle § 93b ods. 1, 2/ zákona o bankách banke vyplýva povinnosť ponúknuť dlžníkovi už pri uzatváraní úverovej zmluvy neodvolateľný návrh na uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy o tom, že prípadné spory budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovská zmluva teda bola uzavretá v súlade s vyššie uvedeným ustanovením a so súhlasom povinného, nie je preto možné posúdiť ako neprijateľnú podmienku zmluvy a z tohto dôvodu za neplatnú podľa § 53 ods. 4/ Občianskeho zákonníka. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy, ani iného dôkazu v rozhodcovskom konaní nevyplýva, že veriteľ podmienil poskytnutie úveru uzavretím rozhodcovskej doložky a že pri výhradách dlžníka k rozhodcovskej doložke by právny predchodca oprávneného úver neposkytol. Podľa oprávneného preto z odôvodnenia nie je zrejmé, na základe čoho súd dospel k uvedenému záveru, čo je v rozpore s § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2/ O. s. p. V tomto smere oprávnený poukázal na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 383/06, III. ÚS 328/05, III. ÚS 116/06. Záverom oprávnený namietal, že okresný súd nelegálne vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, čím formálne vyvolal stav, ktorý medzi žalobcom a dlžníkom založil prekážku rozhodnutej veci, ktorá žalobcovi bráni iniciovať občianske súdne konanie, čím bolo porušené jeho právo na súdnu ochranu. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci je neodstrániteľnou vadou konania, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offo. Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto oprávnený navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd, ako súd odvolací v dôsledku podaného odvolania preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1/ O. s. p. a postupom podľa § 214 ods. 2, § 219 ods. 1, 2/ O. s. p. bez nariadenia pojednávania uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Vo veci rozhodol vyšší súdny úradník Okresného súdu Zvolen. Zákonný sudca predložil vec na rozhodnutie krajskému súdu podľa § 374 ods. 4/ O. s. p. s vyjadrením, že podanému odvolaniu nemieni vyhovieť.

Podľa § 219 ods. 1/ O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2/ O. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie so sídlom v Bratislave, sp. zn. II/2010-5600 zo dňa 31.03.2011, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu vo výške 312,24 Eur, bežný úrok vo výške 18,95 % p. a. zo sumy 312,24 Eur od 05.12.2009 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,0 % p. a. zo sumy 312,24 Eur od 05.12.2009 do zaplatenia a trovy rozhodcovského konania vo výške 33,20 Eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Základný právny rámec nároku priznaného rozhodcovským rozsudkom bol nárok veriteľa z titulu poskytnutia pôžičky na základe Zmluvy o úvere č. XXXX XXXX XX G., uzavretej dňa 01.06.2005.

Okresný súd vzhľadom na vykonané dokazovanie- oboznámiac sa s obsahom predmetnej zmluvy, ako aj zmluvných dojednaní, obsahujúcich rozhodcovskú doložku vec správne právne posúdil, keď vychádzal pri rozhodovaní ako z relevantnej skutočnosti, že v danom prípade sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto sa daný právny vzťah spravuje ustanoveniami podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy. Rozhodcovskú doložku v danej zmluve potom okresný súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, pretože nebola dojednaná individuálne a spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach

medzi zmluvnými stranami, a to zjavne v neprospech spotrebiteľa, v súdnej veci je neplatná, a následne aj pomerne obširne, vychádzajúc z príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, v nadväznosti na smernice Rady č. 87/102/EHS zo dňa 22.12.1986 a č. 93/13/EHS zo dňa 04.05.1993, svoje rozhodnutie zdôvodnil, s čím sa aj odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, preto v zmysle § 219 ods. 2/ O. s. p. v podrobnostiach poukazuje na dôvody napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd poznamenáva, že vyslovené stanovisko je plne konformné a v súlade s početnou judikatúrou Súdneho dvora ES (napr. C-240/98 až C-244/98, C-473/00, C-168/05, C-243/08, C-40/08, C-227/08, C-76/10) dotýkajúcou sa problematiky spotrebiteľského práva a ochrany práv spotrebiteľa. V tomto smere je však potrebné uviesť, že okresný súd v uznesení nesprávne poukázal na ust. § 53 ods. 4 písm. r/ Občianskeho zákonníka, pretože toto v čase uzavretia predmetnej zmluvy ešte nebolo účinné. Správne preto mali byť v napadnutom uznesení citované ustanovenia § 53 ods. 1, 2/ Občianskeho zákonníka platné a účinné v čase uzavretia zmluvy, v zmysle ktorých spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Uvedené pochybenie však nemalo vplyv na vecnú správnosť odvolaním napadnutého uznesenia.

Len pre úplnosť odvolací súd k veci dodáva a poukazuje i na rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci „ASTURCOM“ (na ktorý poukázal i sám oprávnený v podanom odvolaní), v ktorom judikoval, že smernica Rady 93/13 EHS musí byť vykladaná v tom zmysle, že vnútroštátny súd, ktorý rozhoduje o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského nálezu vydaného bez účasti spotrebiteľa, musí i bez návrhu posúdiť neprimeranosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v zmluve uzatvorenej predávajúcim alebo poskytovateľom so spotrebiteľom, či je podľa vnútroštátnych procesných pravidiel možné previesť také posúdenie v rámci obdobných riadení na základe vnútroštátneho práva. Ak ide o neprimeranú podmienku, prislúcha tomuto súdu vyvodiť všetky dôsledky, ktoré z toho vyplývajú podľa vnútroštátneho práva, aby sa uistil, že tento spotrebiteľ nebude uvedenou doložkou viazaný.

Podľa ust. § 44 ods. 2/ Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Materiálna právoplatnosť rozhodnutí nie je bezvýnimočná, ale z vážnych dôvodov existujú z nej aj výnimky (viď. napr. ustanovenie § 159 O. s. p. vo vzťahu k mimoriadnym opravným prostriedkom).

Podľa § 35 zákona o rozhodcovskom konaní doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa § 37, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Uvedená výnimka sa vzťahuje aj na rozhodcovský rozsudok, pretože pokiaľ by bolo ustanovenie § 35 Zákona o rozhodcovskom konaní vykladané doslovne, súd by nemohol rozhodcovský rozsudok vôbec preskúmať, pretože by ním bol viazaný. Vo vyššie uvedenom zmysle treba vykladať aj ustanovenie § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní. Toto ustanovenie v sebe zakotvuje osobitný prieskumný inštitút - prieskumnú právomoc exekučného súdu, resp. súdu rozhodujúceho vo veci výkonu rozhodnutia. Exekučný súd je pri postupe podľa § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní oprávnený hľadiť na rozhodcovský rozsudok tak, ako by materiálne právoplatný nebol - nie je ním teda viazaný v zmysle § 159 O. s. p. a môže ho preskúmať z hľadísk vyjadrených v § 45 Zákona o rozhodcovskom konaní, aj čo do jeho materiálnej správnosti. Môže teda skúmať, či sú tu dôvody na zastavenie uvedené v § 57 Exekučného poriadku, či sú tu nedostatky uvedené v § 40 písm. a) alebo b) Zákona o rozhodcovskom konaní, alebo či rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Toto ustanovenie (§ 45 Zákona o rozhodcovskom konaní) potom treba považovať za to zákonné zmocnenie, ktoré umožňuje exekučnému súdu jeho skúmanie.

Oprávnený tiež v odvolaní namietal, že rozhodcovskú zmluva bola uzavretá plne v súlade s ustanovením § 93b ods. 1, 2/ zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, preto ju nie je možné posúdiť ako neprijateľnú podmienku. K uvedenej argumentácii oprávneného odvolací súd uvádza, že uvedené ustanovenie nie je možné vykladať bez kontextu s osobitnou úpravou spotrebiteľských zmlúv v zmysle Občianskeho zákonníka, keďže je v danom prípade zrejme, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, pričom nerovnosť zmluvných strán pri uzavretí zmluvy o úvere spočívala v tom, že povinný nemohol obsah typovej zmluvy predkladanej právnym predchodcom oprávneného nijako zmeniť. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť práve v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práv. Uvedený Zákon o bankách však neupravuje formu ani obsah uvedenej rozhodcovskej doložky a v ust. § 93b ods. 2 tohto zákona uvádza, že uvedený návrh na uzavretie rozhodcovskej doložky nie je klient povinný prijať. Ak ho klient neprijme, tak prípadné spory z obchodu s takýmto klientom sa riešia postupom podľa osobitných predpisov, ktorými je Občiansky súdny poriadok, príp. Exekučný poriadok. Rozhodcovskú doložku však právny predchodca včlenil medzi ostatné štandardné podmienky zmluvy a povinný ( klient) mohol zmluvu len ako celok prijať alebo len ako celok odmietnuť.

Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnému vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre začatie (vedenie) exekúcie, preto napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1, 2/ O. s. p.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.